Cihad Saflarında Türk-Kürt kardeşliği ve Komutan Muhammed Alparslan

Ömer Belül

Yazı, **“İSLAM DÜNYASI DERGİSİ**” nden alınmıştır..
-Özgür el Erdişi-

Rahman ve Rahim olan Yüce Allah'ın adıyla...

Türkler ve Kürtler İslam'ı tüm ilkeleri ile pazarlıksız kabul etmiş, cahiliye döneminden kalma batıl inanç ve adetlerini bütünü ile terk etmiş, İslam'ın hak yolu Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat mezhebini benimsemiş ve İmandan sonra en büyük emir olan cihad ibadetini yerine getirmek için tam bin sene, 10 yüzyıl Anadolu'dan Avrupa ortalarına kadar omuz omuza canla başla çarpışmış, kahraman ve etle tırnak gibi kardeş olmuş iki Müslüman halktır.

Orta Asya'da İslam'ın ilk yayıldığı yıllarda Müslüman Türkler henüz Müslüman olmayan soydaşlarından baskı görmekteydi. Selçukluların kurucusu Selçuk bey ilk olarak bunlara karşı cihad bayrağını açtı. Bu cihad Orta Asya da hızla yayıldı. Fakat Selçuklular maalesef Müslümanlığı benimsemiş Türk devletleri ile de karşı karşıya geldiler ve Orta Asya, Müslüman olmayan Türkler, Müslüman Gazneliler, Müslüman Selçuklular arasında bitmek bilmeyen bir mücadele alanına dönüştü. Her ne kadar bu mücadele Yüce Allah'ın da yardımıyla Selçukluların

zaferiyle neticelense de tehlike devam ediyordu. Çok çabuk bir araya gelip harekete geçebilen Orta Asya halkları her an yeni bir ordu ile Selçukluların karşısına çıkabilirlerdi. İslam'a yeni girmiş oldukları için bunun ne kadar büyük bir hata olacağını henüz kavramayabilirlerdi. İntikam duyguları baskın çıkabilirdi. Ayrıca Orta Asya'nın doğusunda göçebe şaman Türkleri yaşıyordu ve çok savaşçı bir yapıları vardı. Onlarda büyük bir tehlike arz ediyorlardı. Nitekim birkaç asır sonra birliklerini sağlayıp harekete geçecekler ve maalesef Cengiz han adında ki zalimin komutasında tüm dünyaya yüzyıllarca unutulmayacak acılar yaşatacaklardı. Bütün bunların yanında Çin de Orta Asya halkları için bir başka tehdit unsuruydu. Bu ürkütücü manzara dikkate alındığında şu ihtiyaç kendisini gösteriyordu: "Müslüman Türklere yeni bir yurt gerekmektedir."

Orta Asya'da bu gelişmeler yaşanırken Ortadoğu'da ise İslam Ümmeti başka sıkıntılarla boğuşuyordu. Bir zamanlar İslam topraklarının tamamında (bazen kusurları olsa da) yüce İslam Şeriatını uygulayan, Cihad ibadetini yerine getiren, Dini ilimlere, Alimlere değer veren, matematik, kimya, astronomi alanlarında büyük değerler yetiştiren Abbasi Halifeliği baş belası Şii Büveyhoğulları'nın baskısı altındaydı. Eğer Halife Büveyhoğulları'na karşı gelirse

işkence ile öldürülüyordu. Mısır dahil olmak üzere kuzey Afrika, batı Arabistan toprakları ve Suriye'nin önemli bir bölümü de yine Şii mezhebinden olan, sahabe düşmanı, Ehl-i Sünnet Müslümanlara tam 2 yüzyıl boyunca zulmeden Fatımilerin elindeydi.

İslam dünyası problemler içinde kalmış, bir çıkış yolu arıyordu. Bu dönemde ortaya çıkan Selçuklular hem Orta Asya'daki Müslüman halklar hem de Ortadoğu'daki Müslüman halklar için yeni bir ümit, yeni bir güç olarak doğdular. Bu kahraman İslam savaşçıları Horasan bölgesinden, Maveraünnehir bölgesinden, Müslüman Orta Asya halklarına yeni bir yurt bularak onları sıkıntıdan kurtarmak, Ortadoğu halklarını Şii başbelalarından kurtarmak, Bizans'ın gücünü kırmak, tehdidini ortadan kaldırmak, Halifeliği kurtarmak için geliyorlardı. Horasan bölgesi birçok hadisi şerifte kalpleri demir gibi olan İslam savaşçılarının geleceği bir bölge olarak bildirilmiştir. Bu Hadislerin sıhhati ile ilgili konu Alimlerimizin konusudur. Fakat şu da bir gerçektir ki bu bölgeden tarih boyunca gerçekten kalpleri demir gibi olan İslam savaşçıları gelmiştir. Gazneliler, Selçuklular, Osmanlılar bu bölgeden gelmişlerdi. Afganistan'ı da içine alan bu bölge, bugün de geçmişteki kardeşleri ile aynı İmana sahip, aynı cesarete sahip İslam savaşçılarına ev sahipliği yapmaktadır.

Geçmişte olduğu gibi yine bütün küfür dünyasına meydan okumakta ve küfür ordularıyla çarpışmaktadır. Bazı kaynaklar Horasan'dan gelen Siyah sancaklı bir ordunun Hz Mehdi (R.A)'ın saltanatını hazırlayacağını bildirmektedir. Doğrusunu en iyi Yüce Allah bilir.

İslam'ın yeni gücü Selçuklular Abbasi Halifesinin davetiyle Komutan Tuğrul Beyin liderliğinde Irak topraklarına geldiler. Abbasi Halifeliğini Şii Büveyhoğulları'nın baskısından kurtardılar. Abbasi Hanedanı ile akrabalıklar kurdular. Halife, Tuğrul Beye "Doğunun ve Batının Sultanı" ünvanını verdi. Şii Büveyhoğulları belası uzun çatışma ve mücadeleler sonunda yok edildi.

Bizans'a karşı da başarılı savaşlar veren Komutan Tuğrul Bey vefat edince yerine tarihe, İslam'a en büyük hizmetleri yapan büyük bir İslami devlet adamı olarak geçen Nizamulmülk'ün de desteği ile küçük yaşlarından beri cihad meydanlarında olan cesur İslam savaşçısı, Halifenin ona verdiği unvan ile "Fetihler Babası" Komutan Muhammed Alparslan geçti.

Komutan Muhammed Alparslan ve Nizamülmülk Orta Asya'da İslam birliğini sağlayıp güçlendirdiler ve Orta Asya Müslümanlarına birbirleriyle değil, İslam düşmanlarıyla savaşılması gerektiğini bildirdiler. Büyük destek kazanan Komutan

Muhammed Alparslan ileri harekata başladı ve Kafkasya ve Anadolu'ya bir dizi akın başlattı. Kafkasya'da Gürcistan, Ermenistan, Anadolu'da da Doğu Anadolu bölgesi fethedildi. Fethedilen kalelerden bir tanesi öyle güçlü korunuyordu ki "zaptedilemez" ünvanına sahip olmuştu. Yüce Allah'ın izniyle bu kale de fethedildi. Bu olaydan sonra Komutan Muhammed Alparslan'a halife tarafından "Fetihler babası" ünvanı verildi.

Halifelik Şii Büveyhoğulları'nın baskısından kurtulmuştu. Kafkasya ve doğu Anadolu'da İslam düşmanları dize getirilmişti. Anadolu'nun kapıları yavaş yavaş Müslümanlara açılıyordu. İslam Ümmeti Fetihler babası mübarek Komutanının liderliğinde zaferden zafere koşuyor, Güçlü ve izzetli günlerine geri dönüyordu. Şimdi, tam 2 yüzyıl boyunca Ehli Sünnet Müslümanlara zulmeden, binlerce Müslümanı katleden, ikinci bir Hilafet merkezi kurarak İslam Ümmetini bölen, haçlılara yardımcı olan, sahabe düşmanlığı yapan ve bunu yayan Fatımilere sıra gelmişti. Komutan Muhammed Alparslan büyük bir ordu ile sefere çıktı. Mısır'a gitmek ve bu fitneye bir son vermek istiyordu. Fatımi kalelerini fethetmeye başlamıştı ki çok daha büyük başka bir sorun baş gösterdi. Bizanslılar yeni İslam gücünü tanımışlar ve zaptedilemez adını verdikleri kalelerinin önünde tattıkları acıların intikamını almak ve Selçuklu gücünü yok

etmek için Avrupa topraklarından da aldıkları yardımlarla ve ücretli askerlerle doğulu ve batılı birçok tarihçiye göre 600 bin kişilik bir ordu ile büyük bir haçlı seferi başlattılar. (12. yüzyıl da yaşamış ermeni bir tarihçi olan Edessalı Matta Bizans ordusunun sayısını 1 milyon olarak veriyor.)Bu haçlı ordusu sadece milyona yaklaşan askerden oluşmuyordu. 800 mandanın çektiği nal ve çivileri taşıyan 400 araba ile içlerinde silah, mancınık ve diğer savaş aletlerinin bulunduğu 1000 araba mevcuttu. Bunlar arasında 1200 kişi tarafından çekilen ve on kantar ağırlığında taşlar fırlatabilen çok büyük bir mancınığın da yer aldığı çeşitli tarih kaynaklarında bildirilmiştir. Yeni Bizans imparatoru franklar, normanlar, Slavlar, Gotlar, Rumlar, Ermeniler, hristiyan uz ve Peçenekler, gürcüler ve daha kaç tane milletten oluştuğunu bilemediğimiz bu haçlı deryası ile neden bu sefere çıkıyordu? Kendisinden öğrenelim:

“doğu hudutlarımızda büyük bir İslam tehlikesi belirmiştir. Bu tehlikeyi büyümeden ortadan kaldırmalıyız. Ordunun başında; bu tehlikeyi kesin olarak kaldırmaya gidiyorum.”

İşte böyle söylüyordu başarılı savaşları ile tanınmış yeni Bizans kralı Romen Diyojen. O da kendi tabirleriyle İslam tehlikesini ortadan kaldırmaya geliyormuş. Birilerinin sözleriyle

ifade edilmeye çalışılırsa: irtica ile mücadele ediyormuş yani. İşte İslam böyle bir güçtür. Bu gün olduğu gibi o günde zalim kafirlerin kalplerini korku ile doldurmuştur. Bu gün olduğu gibi o günde İslam bir yerde yükselişe geçti mi tüm zalim küfür orduları hemen oraya saldırıya geçmiştir. Bizans'ın yeni kralının birçok hayali vardır; kendisini İskender'e benzetir. Tüm doğuyu ele geçireceğini , İslam Ülkelerinin tamamında hakim olacağını, hatta Selçuklu merkezi Horasan'a dahi gireceğini düşünür. Camilerin hepsini kiliseye çevireceğim. Alparslan'ı zincire vuracağım diyerek kinini kusar. Onun ideali Selçuklu gücünü durdurmak değil, bu gücü yok etmek ve İslam ülkelerini tamamen ele geçirmektir. Bu yüzden bütün kaynaklarını seferber edip bu seferi hazırlamıştır.

Uçsuz bucaksız ordusu ile anadolu'ya geçen Romen Diyojen Halep de bulunan Sultan'a elçiler gönderir ve İslam ordularının fethettiği şehirleri geri ister. Bu teklif Komutan Muhammed Alparslan tarafından reddedilir. Sultan Mısır seferinden vazgeçer ve haçlı ordusu ile savaş hazırlıklarına başlar. Durumu Abbasi Halifesine bildirir. Savaş başlamadan evvel Halife El Kaim'in gönderdiği İbnül mahleban'ı değerli komutanlarından Sav Tigin'le birlikte Diyojen'e elçi gönderir. Bu heyet Bizans ordugahın da hafife alınıp, hakarete uğrar.

Diyojen heyet başkanına; *"Kışlamak için İsfahan'ın mı, yoksa Hemedan'ın mı"* daha iyi olduğunu sorar. Sulh teklifini şiddetle reddedip; Sultanınıza söyleyiniz; kendileriyle sulh müzakerelerini Rey' de yapacağım, ordumu İsfahan' da kışlatıp, Hemedan' da sulayacağım" der. Heyet başkanı da Diyojen'e "atlarınızın Hemedan'da kışlayacağından ben de eminim, fakat sizin nerede kışlayacağınızı bilemiyorum" diyerek gereken karşılığı verir.

İslam Ümmetine, yüce Şeriata, ehli sünnet Hilafetine gücü ve izzeti kazandırmak için yola çıkan Selçuklular, karşılarında bu inanılması güç kalabalığa ve binlerce silahlı araca sahip haçlı ordusunu bulunca, büyük bir sıkıntı yaşamadıklarını söylemek haksızlık olur. Haçlı zalimlerinin İslam dünyasında büyük tahribat ve katliam yapma ihtimali de büyük bir endişeye sebep olmuştur.

Korkunç büyüklükteki haçlı ordusunun karşısında İslam ordusunun gücü nedir? En iyi tahminlere göre 30 bin kişilik bir gücü vardır. Bizans ordusunun sahip olduğu ölümcül araçların hiçbirisine de sahip değildir. Fakat İslam ordusuna büyük moral katacak çok güzel bir gelişme olur. Molla Ali Yahya Manzuri isimli Kürt komutanın liderliğinde 20 bin Kürt Mücahit Selçuklu ordusuna katılır. Artık İslam Ordusunun mevcudu da yaklaşık 2 misli artmıştır. Her ne

kadar düşmanın sayısı ve silahları çok daha fazla olsa da bu ordu İslam ordusudur. Hepsi İmanlı askerlerden müteşekkildir. Onlar paralı asker değildir. Yüce Allah için bu meydana gelmişlerdir. Rabbimizin bildirdiği gibi “nice az topluluk Allah’ın izni ile çok topluluğa galip gelmiştir. Rasulullah’ın buyurduğu gibi 12 bin kişilik bir ordu sayı azlığından dolayı yenilmez.

Çoğunluğunu Türk ve Kürt Mücahitlerin oluşturduğu İslam ordusu büyük savaşa hazırdır artık. Komutan Muhammed Alparslan çarpışma öncesi Halife’den dua telep eder. Abbasi Halifesi, camilerde Cuma hutbesinde Sultanın ve ordusunun muzaffer olması için okunacak hutbe metni gönderir. Tüm İslam dünyasında Sultan ve İslam ordusunun zaferi için eller açılır, dualar yapılır.

Komutan Muhammed Alparslan, alim ve devlet adamlarının tavsiyesiyle, muharebeyi Cuma günü yapmayı tercih etti. 26 Ağustos Cuma günü askerlerini toplayan Sultan, atından inip secdeye vardı; “Ya Rabbi sana tevekkül ediyor, azametin karşısında yüzümü yere sürüyor ve senin uğrunda cihad ediyorum. Ya Rabbi niyetim halistir. Bana yardım et; sözlerimde hilaf varsa beni kahret!” diye dua etti. Sonra askerlerine dönerek; “Burada Allahü tealadan başka bir sultan yoktur, emir ve kader O’nun elindedir. Bu sebeple benimle

birlikte cihad etmekte veya benden ayrılmakta serbestsiniz” dedi. Askerler coşarak hep bir ağızdan; “Asla emrinden ayrılmayacağız” karşılığını verdiler. Sonra hepsi ağlayarak helalleştiler. Sultan, beyazlar giydi. Atının kuyruğunu bağlayıp, eline er silahı olan gürzü alıp, şöyle hitap etti: “Askerlerim! Şehit olursam, bu beyaz elbise, kefenim olsun. O zaman rûhum göklere çıkacaktır. Benden sonra oğlumMelikşah’ı tahta çıkarınız ve ona bağlı kalınız. Zaferi kazanırsak, istikbal bizimdir.” Bu nutuk ile hedefinin ne kadar yüce olduğunu gösteren ve İslam askerlerini coşturan sultan, Cuma namazından sonra harbe başlamak için harekete geçti.

Daha önce komutanlarıyla hilal taktiği ile savaşılması konusunda anlaşan sultan bu taktiği fevkalade bir şekilde askerleriyle birlikte uygulamaya koydu. Önce yoğun ok atışlarıyla Bizans ordusu yıpratıldı. Sonra sahte bir geri çekiliş başladı. Romen Diyojen Selçuklu ordusunun takip edilmesini emretti. Haçlı ordusu İslam ordusunu takip ediyor fakat sağ ve sol taraflarda ki Selçuklu kuvvetleri ok atışlarını sürdürüyordu. Romen diyojen buna aldırış etmedi ve asıl orduyu takip etmeye devam etti. Fakat üzerlerinde ki zırhlar Bizans ordusunu yavaşlatıyordu. İslam ordusu ise çok hızlıydı. Zaman geçtikçe Bizans ordusu daha fazla yıpranıyor, Selçuklu kuvvetlerine yetişmesi hiç mümkün

gözükmüyordu. Bu arada sağ ve sol kanattaki İslam askerleri Bizans ordusunu çember içine almışlardı. Sahte bir geri çekiliş ile Bizans ordusunu tuzağa düşüren asıl Selçuklu kuvvetleri ise aniden geri döndüler ve tüm güçleriyle Bizans ordusuna saldırdılar. Şimdi çepeçevre kuşatılmış olan Bizans ordusuna her yerden Komutanları gibi şehadet aşığı Mücahitler saldırıya geçmişti. Bizans ordusunda ki hristiyan Peçenek ve uzlar saf değiştirdiler. Ermeniler de zaten nefret ettikleri Romen Diyojenin ordusunu bırakıp teslim oldular. Bütün bunlar da Yüce Allah'ın bir yardımıydı. Hadiste bildirildiği gibi: "Allah(cc) bu Dini, bu Dinden nasibi olmayanlarla da destekler." Romen Diyojen geri çekilme emri verdi. Fakat artık çok geçti. Bir süre sonra Bizans imparatoru Romen Diyojen yaralı halde bütün maiyeti ile birlikte esir edildi.

Malazgirt meydanındaki mücadeleden yenik çıkan İmparator, Sultan'ın huzuruna getirildiğinde, utancından başını kaldıramıyordu. Sultan Alparslan, onu nezaketle kabul edip oturttu, gönlünü aldı. Diyojen, muharebe öncesi, muazzam ordusunun Müslümanları muhakkak yeneceğine inandığını itiraf etti. Komutan Muhammed Alparslan; "Eğer zafer sizin olsaydı, bana ne yapardın?" diye sordu. Diyojen, öldürteceğini açıklayamadı. "Kamçılardım" cevabını verdi. Sultan;

“Benim size ne yapacağımı düşünüyorsunuz?” diye sordu. “Ya öldürtürsünüz, yahut İslam memleketlerinde bir esir gibi dolaştırır, süründürürsünüz. Belki de... Fakat onu düşünmek bile istemiyorum; mümkün görmüyorum, ama... Belki de, affedersiniz!” dedi. Sultan , yenilgiye uğramış bir insanı daha da küçük düşürmek istemedi. Bizans İmparatorunu affetti. Ağır şartlarla antlaşma imzaladı. Fakat Romen Diyojen, dönüşünde Bizanslılar tarafından, Müslümanlardan görmediği hakaretlere uğrayıp öldürüldü. Yeni Bizans İmparatoru Yedinci Mihail, Diyojen’in Sultan ile yaptığı anlaşmayı kabul etmedi.Kazanılan büyük zaferden dolayı Abbasi Halifesi, Sultan’a tebrik ve teşekkür mektupları gönderdi. Birçok İslam şairi, Alparslan’ı öven kasideler yazdılar.

Orta Asyadan gelen muhacir Türkler ile onları Mezopotamya da misafir eden ensar Kürtlerin, Komutan Muhammed Alparslan’ın önderliğinde kazandığı bu zaferden sonra, on beş yıl içinde, Anadolu ele geçi rildi. Bu zaferle, Anadolu’nun tapusu, Müslümanların eline geçti. Bu bakımdan, Malazgirt Zaferi, İslam tarihinde bir dönüm noktası oldu. Bu tarihten sonra artık Rasulullah(S.A.V)’in hendek savaşından sonra buyurduğu gibi: “artık onlar bizimle savaşa gelmeyecek. Biz onlarla savaşa gideceğiz” tam da bu şekilde tarihin akışı değişti. Artık bu cihad ile Anadolu da kardeşlikleri pekişen Türk ve Kürt

halkları İslam'ın İmandan sonra en büyük emri cihad için omuz omuza yürüyüşlerine devam edecek, nice haçlı orduları ardı ardına mağlup edilecek. 2 bin sene kimsenin ele geçiremediği konstantin fethedilecek. Rasulullah'ın(S.A.V) övgüsüne ulaşılacak. Sonra ki dönem de ise Halifeliğin de alınmasıyla birlikte başka bir Mücahit halk, Sahabelerin evlatları Araplar da zaten destekledikleri Osmanlı birliğine katılacak ve dünya da yüzyıllarca İslam adaleti ve yüce İslam şeriatı uygulanacaktı. Bütün bu fetihler ve Ehli Sünnetin büyük hamisi Osmanlının da ortaya çıkmasına vesile olan savaş Malazgirt savaşıdır dersek inşaAllah abartmış olmayız. Bütün bu bilgiler dikkate alındığında Halifemizin Komutan Muhammed Alparslan'a fetihler babası ünvanını vermekle ne kadar doğru tespit yaptığını da görmüş olmaktayız.

Komutan Muhammed Alparslan Malazgirt zaferinden sonra asya da bir başka sefere çıktı ve sorun çıkaran bir asiyi yenilgiye uğrattı. Fakat yanında zincirlerinin çözülmesine izin verince bu asi sultana saldırarak onu hançerledi. Ağır yaralanan Sultan uğrunda savaştığı yüce Allah'a böylelikle şehid olarak(biz öyle kabul ediyoruz) ulaştı. Yüce Allah Komutan Muhammed Alparslan'a küçük yaşlarından beri cihad meydanlarında olmayı nasip ettiği gibi şehidlik nimetini de nasib etti.

Rasulullah(S.A.V) buyurdu ki: “hayra vesile olan hayrı yapan gibidir.” Öyleyse Komutan Muhammed Alparslan’ın sevabını bir düşünelim. Malazgirt zaferi, anadolunun fethi, İstanbulun fethi, halifelik, üç kıta yedi deniz de Halifeliğin hakimiyeti.bütün bunlara vesile olmak yüce Allah’ın sadece Fetihler babası Muhammed Alparslan gibi mücahitlere nasip ettiği bir lütuftur. Her devirde böyle Mücahitleri var eden ve dinini koruyan Yüce Allah’a sonsuz hamd olsun.

Yüce Allah’tan dileğimiz, Müslüman ve mücahit tüm halkları, Komutan Muhammed Alparslan döneminde olduğu gibi yeniden İman ve İslam yolunda, Tevhid ve Cihad kardeşliği içinde görmek, Türk ve Kürt halkları gibi Müslüman ve Mücahit halkların kardeşliklerini yok etmeye çalışan kafirler ve münafıkların da fitnelerinin paramparça olduğunu tüm Ümmetle birlikte müşahede etmektir. Bir yüzyıl önce Osmanlı için tüm cephelerde canla başla çarpışan Müslüman Araplarla Müslüman Türklerin arasını açtıkları gibi bu gün de kafir ve münafıklar senelerdir Türklerin ve Kürtlerin arasını açmaya çalışıyorlar. Neden? Çünkü Müslüman halklar bir araya gelince ve hep birlikte Yüce Allah’ın ipine sımsıkı sarılınca, İslam Ümmeti Hakkın ve Adaletin şahidi olma vazifesini yaparak kafirlerin fitne ve zulümlerine son veriyor da onun için. Fakat istedikleri kadar istemesinler.

Allah(cc) nurunu tamamlayacaktır. Kafirler istemeseler bile.